

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๘**

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ สภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ในกรณีที่จะให้มีความหมายถึงคณบดีในแต่ละคณะ จะระบุไว้โดยชัดแจ้งในข้อบังคับนั้น ๆ

“ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาในแต่ละคณะ

“โครงการ” หมายความว่า โครงการประกาศนียบัตรบัณฑิตในแต่ละคณะ

“หัวหน้าโครงการ” หมายความว่า หัวหน้าโครงการประกาศนียบัตรบัณฑิตในแต่ละคณะ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณบดีในคณะนั้น ๆ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารโครงการประกาศนียบัตรบัณฑิต

ข้อ ๔ ระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาคหรือระบบไตรภาค ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละคณะ

(๔.๑) การศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาคหรือระบบไตรภาค ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละคณะ

ระบบทวิภาค จะแบ่งเวลาศึกษาในปีหนึ่ง ๆ เป็นสองภาคการศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่บังคับ คือ ภาคหนึ่งและภาคสอง ภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ มีระยะเวลา ๑๖ สัปดาห์ และอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้ โดยใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละลักษณะวิชาให้เท่ากับภาคปกติ ภาคฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ

ระบบไตรภาค จะแบ่งเวลาศึกษาในปีหนึ่ง ๆ เป็นสามภาคการศึกษา โดยในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๔ สัปดาห์ และต้องมีชั่วโมงศึกษาในแต่ละลักษณะวิชาไม่น้อยกว่า ๔๘ ชั่วโมง สำหรับวิชา ๓ หน่วยกิต และ ๓๒ ชั่วโมงสำหรับวิชา ๒ หน่วยกิต

(๔.๒) ในกรณีที่ใช้วิธีศึกษาในห้องเรียน นักศึกษาต้องมีเวลาศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละแปดสิบของเวลาศึกษาทั้งหมดในแต่ละลักษณะวิชา จึงจะมีสิทธิเข้าสอบไล่ในลักษณะวิชานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณบดีในแต่ละคณะเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕ หลักสูตรการศึกษา

(๕.๑) เป็นสาขาวิชาเฉพาะของรายวิชาชีพ หรือสาขาวิชาที่ประมวลวิชาการหลายแขนงเข้าด้วยกัน เพื่อมุ่งให้วิชาการเพิ่มเติมหรือ เพื่อฝึกฝนความชำนาญเพิ่มเติมในสาขาวิชาเฉพาะนั้น ๆ ให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้นและหลักสูตรจะต้องมีลักษณะจบในตัวเอง

(๕.๒) ไม่เป็นสาขาวิชาประเภทพื้นฐานหรือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับที่สูงกว่าหรือมีลักษณะเป็นการจัดตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นรางวัลตอบแทนแก่ผู้ที่ไม่สามารถสำเร็จ ในหลักสูตรระดับที่สูงกว่าของสาขาวิชานั้น ๆ

(๕.๓) หลักสูตรต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๖ ระยะเวลาการศึกษา

นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษาและ ไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

เมื่อครบระยะเวลา ๓ ปีการศึกษา นักศึกษาผู้ใดมีผลการศึกษายังไม่เพียงพอ ที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับประกาศนียบัตร นักศึกษาผู้นั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาและหน่วยกิตที่ได้สะสมไว้ทั้งหมดจะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อไปอีกมิได้

ข้อ ๗ การรับเข้าศึกษา

(๗.๑) จำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าให้เป็นไปตามที่คณะกำหนด

(๗.๒) การรับบุคคลเข้าศึกษาใช้วิธีการสอบคัดเลือก ตามหลักเกณฑ์ที่แต่ละคณะกำหนด
ในกรณีที่มิเหตุผลอันสมควร คณะอาจจะพิจารณาบุคคลเข้าศึกษาโดยไม่ต้องดำเนินการตามความในวรรคแรกก็ได้ โดยให้เสนอเรื่องขออนุมัติต่อสภามหาวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ

(๗.๓) ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรองวิทยฐานะ

(๗.๔) ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาต้องไม่มีชื่อในทะเบียนนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้หรือในสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศ เว้นแต่สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

(๗.๕) ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาต้องไม่เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงหรือโรคที่จะเบียดเบียนหรือขัดขวางต่อการศึกษาและไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

(๗.๖) คณะอาจกำหนดให้ผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาได้แล้วไปศึกษาลักษณะวิชาบางวิชาในหลักสูตรอื่นเป็นวิชาเสริมเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิตให้ก็ได้

ข้อ ๘ การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

(๘.๑) ผู้ที่มหาวิทยาลัยประกาศว่ามีสิทธิเข้าศึกษาจะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว

(๘.๒) ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาด้วยตนเอง ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(๘.๓) ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาที่ไม่อาจขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาได้ตามวันที่กำหนด จะต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้สำนักทะเบียนและประมวลผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ต้อง ไม่ช้ากว่า ๑๔ วัน นับจากวันที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาได้แจ้งให้สำนักทะเบียนและประมวลผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว หากยังไม่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาภายใน ๑๔ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติจะหมดสิทธิเป็นนักศึกษาเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๙ การจดทะเบียนศึกษา

(๙.๑) มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการจดทะเบียนศึกษาลักษณะวิชาสำหรับแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จสิ้นก่อนวันเปิดภาคการศึกษานั้น รายละเอียดเกี่ยวกับการจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๙.๒) นักศึกษาแต่ละคนจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำและช่วยวางแผนการศึกษา การจดทะเบียนศึกษาและการลาพักการศึกษาทุกครั้งจะต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบและลงนามเป็นลายลักษณ์อักษร

(๙.๓) นักศึกษาจะต้องจดทะเบียนศึกษาดด้วยตนเอง ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจจดทะเบียนด้วยตนเองได้ ให้มอบหมายผู้อื่นมาจดทะเบียนแทนได้โดยขออนุมัติต่อหัวหน้าโครงการเป็นกรณีพิเศษ

มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติให้นักศึกษายกทะเบียนศึกษา เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๑๔ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ และ ๗ วันนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

(๙.๔) นักศึกษาผู้มาจดทะเบียนศึกษาหลังวันที่ยี่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ จะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ในภาคการศึกษาปกติใด หากนักศึกษาไม่ได้จดทะเบียนศึกษาด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม จะต้องขอลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น โดยทำหนังสือขออนุมัติลาพักการศึกษาต่อคณบดีและจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษาภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนักศึกษาผู้นั้นออกจากทะเบียนนักศึกษา

ในกรณีที่ลักษณะวิชาซึ่งทั้งหมดที่นักศึกษาจำเป็นต้องจดทะเบียนศึกษามีได้เปิดสอนในภาคการศึกษาใด ให้นักศึกษาขอลาพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้นต่อคณบดีภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษาโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพนักศึกษา

(๕.๕) อธิการบดีอาจอนุมัติให้นักศึกษาที่ถูกถอนชื่อจากทะเบียนนักศึกษาตามข้อ ๕.๔ วรรค ๒ กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่ถูกถอนชื่อนั้นเป็นระยะเวลาพักการศึกษา ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้งค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่ค้างชำระด้วย

ข้อ ๑๐ การวัดผลการศึกษา

๑๐.๑ การวัดผลการศึกษาอาจกระทำได้โดยการสอบไล่เมื่อสิ้นภาคการศึกษา หรือทดสอบระหว่างภาคการศึกษา หรือทำรายงานจากการอ่านและค้นคว้าเองหรือเขียนสารนิพนธ์ หรือเข้าร่วมอภิปรายในห้องเรียน หรือทุกกรณีทีกล่าวมาข้างต้นรวมกัน

๑๐.๒ การวัดผลการศึกษาแบ่งเป็นระดับ แต่ไม่นำค่าระดับมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม ระดับการวัดผลแบ่งเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับ A A- B+ B C

๑๐.๓ ในบางกรณีหลักสูตรอาจกำหนดให้วัดผลการศึกษาสำหรับลักษณะวิชาบางวิชาเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้) ก็ได้

๑๐.๔ นักศึกษาที่ต้องศึกษาบางลักษณะวิชาในหลักสูตรอื่น ตามความในข้อ ๗.๖ ถ้านักศึกษาผู้นั้นสอบได้ตั้งแต่ระดับ B ให้ถือว่าได้ระดับ S ถ้าได้ต่ำกว่าระดับ B ให้ถือว่าได้ระดับ U ในวิชานั้น

๑๐.๕ ในกรณีที่การวัดผลกระทำไม่ได้ไม่สมบูรณ์ในลักษณะวิชาใด โดยมีใช้ความผิดของนักศึกษาให้บันทึกอักษร I ไว้ในทะเบียนเป็นการชั่วคราวแทนการวัดผล แต่ทั้งนี้ให้ใช้กับการเขียนรายงานจากการค้นคว้าหรือสารนิพนธ์หรือการฝึกงานภาคสนามเท่านั้น มิให้ใช้ในเรื่องการขาดสอบ

ถ้านักศึกษาได้อักษร I ในลักษณะวิชาใด จะต้องมีการวัดผลอย่างสมบูรณ์ในลักษณะวิชานั้นภายใน ๘๐ วันนับจากวันปิดภาคการศึกษานั้น ถ้าพ้นกำหนดนี้แล้วอาจารย์ผู้สอนกำหนดระดับการวัดผลลักษณะวิชานั้นจากคะแนนสอบ และ/หรือคะแนนจากการวัดผลโดยวิธีอื่นตามข้อ ๑๐.๑ เท่าที่มีอยู่โดยถือว่าคะแนนของรายงานหรือสารนิพนธ์หรือการฝึกภาคสนามนั้นเป็นศูนย์

หากพ้นกำหนดเวลาในวรรคก่อนแล้ว อาจารย์ผู้สอนยังไม่ส่งระดับการวัดผลให้คณบดีนั้นๆ พิจารณากำหนดระดับการวัดผลลักษณะวิชานั้นและส่งผลไปยังมหาวิทยาลัยโดยมิชักช้า ซึ่งต้องไม่เกิน ๕๐ วันนับตั้งแต่วันปิดภาคการศึกษา

๑๐.๖ การนับหน่วยกิตที่ได้ให้นับรวมเฉพาะหน่วยกิตของลักษณะวิชาในหลักสูตรที่ได้ค่าระดับ S หรือไม่ต่ำกว่า B แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงลักษณะวิชาในข้อ ๗.๖

๑๐.๗ การวัดผลการศึกษาของทุกลักษณะวิชาจะบันทึกไว้ในระเบียบทุกครั้ง และนักศึกษาจะต้องได้ค่าระดับของทุกลักษณะวิชาในหลักสูตรไม่ต่ำกว่าระดับ S หรือระดับ B จึงจะถือว่าศึกษาจบตามหลักสูตร

๑๐.๘ ในกรณีที่นักศึกษาขาดสอบโดยมีเหตุผลวิสัย ให้นักศึกษาหรือผู้แทนแสดงหลักฐานต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าโครงการ หากอาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าโครงการวินิจฉัยแล้วเห็นว่ามิเหตุสมควรก็ให้เสนอเรื่องขออนุมัติต่อคณบดีเพื่อให้ W สำหรับลักษณะวิชานั้นภายใน ๑๐ วันนับตั้งแต่วันที่สอบที่ปรากฏตามตารางสอบ ถ้าคณบดีไม่อนุมัติให้ถือว่าส่วนที่ขาดสอบนั้นได้คะแนนเป็นศูนย์ และให้อาจารย์สอนให้ระดับตามคะแนนระหว่างภาค

ข้อ ๑๑ การศึกษาโดยไม่วัดผล

ในกรณีจำเป็น นักศึกษาอาจจะจดทะเบียนศึกษาลักษณะวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเสริมความรู้โดยมิต้องมีการวัดผลในลักษณะวิชานั้นก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าโครงการ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนและต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบของมหาวิทยาลัย

การศึกษาโดยไม่วัดผลนี้ ให้บันทึกอักษร aud สำหรับลักษณะวิชานั้นไว้ในระเบียบโดยไม่นับเป็นหน่วยกิตสะสมและนักศึกษาจะต้องได้เข้าฟังคำบรรยายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ ในชั้นเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาทั้งหมด

ข้อ ๑๒ ค่าธรรมเนียม

ค่าธรรมเนียมที่นักศึกษาจะต้องเสียให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ การพักการศึกษา

๑๓.๑ ในกรณีที่มิเหตุผลอันสมควร นักศึกษาอาจลาพักการศึกษาได้ โดยได้รับอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรจากคณบดี ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าโครงการ

ในการลาพักครั้งหนึ่ง ๆ นักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพสำหรับทุกภาคการศึกษาที่ลาพัก

๑๓.๒ การลาพักในระหว่างภาคการศึกษาจะมีผลดังต่อไปนี้

๑๓.๒.๑ ถ้าวันที่ขอลาพักอยู่ในระหว่าง ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน ลักษณะวิชาที่จดทะเบียนศึกษาทั้งหมดจะไม่ปรากฏในระเบียบ

๑๓.๒.๒ ถ้าวันที่ขอลาพักพ้นกำหนด ๑๔ วันแรก แต่ยังอยู่ภายใน ๑๐ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือเมื่อพ้นกำหนด ๗ วันแรก แต่ยังอยู่ภายใน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้บันทึกอักษร W สำหรับลักษณะวิชาทุกวิชาที่ จดทะเบียนศึกษาในภาคนั้น

๑๓.๒.๓ เมื่อพ้นกำหนด ๑๐ วันสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน นักศึกษาอาจจะลาพักได้ในกรณีที่มี เหตุสุดวิสัย เช่น เจ็บป่วย หรือประสบอุบัติเหตุ หรือมีความจำเป็น แรงด่วนที่มีเหตุผลเพียงพอ ให้นักศึกษาหรือผู้แทนที่เชื่อถือได้ยื่นคำ ร้องพร้อมหลักฐานแสดงเหตุสุดวิสัยนั้นผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าโครงการเพื่อขออนุมัติต่อคณบดี เมื่อคณบดีอนุมัติให้ลา พักได้แล้วให้บันทึกอักษร W ไว้ในระเบียบ

๑๓.๒.๔ นักศึกษาผู้ใดถูกลงโทษให้พักการศึกษาตามข้อบังคับว่าด้วยวินัย นักศึกษาให้บันทึกโทษนั้นไว้ในระเบียบ ซึ่งจะปรากฏในใบแจ้ง ผลการศึกษาด้วยในกรณีนี้ให้ถือว่านักศึกษาผู้นั้นไม่ได้รับระดับ หรือจำนวนหน่วยกิตใด ๆ ในภาคการศึกษานั้น

ในกรณีที่คำสั่งมหาวิทยาลัยให้นักศึกษาพักการศึกษาประกาศภายหลังวัน จดทะเบียนศึกษาลักษณะวิชาของภาคถัดไป ให้ถือว่าการจดทะเบียนลักษณะวิชาทั้งหมดเป็นโมฆะ ในกรณีนี้ มหาวิทยาลัยจะคืนเงินค่าจดทะเบียนศึกษาลักษณะวิชาให้เต็มจำนวน แต่นักศึกษาต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพ

๑๓.๓ การลาพักการศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ การถูกให้พักการศึกษาและการกลับเข้า ศึกษาใหม่ไม่เป็นเหตุให้ขยายระยะเวลาที่นักศึกษาต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๗

ข้อ ๑๔ การเพิ่มและการถอนลักษณะวิชา

๑๔.๑ การขอเพิ่มลักษณะวิชาจะกระทำได้ภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษา ปกติหรือภายใน ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๔.๒ การขอถอนลักษณะวิชาต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และ ให้มีผล ดังต่อไปนี้

๑๔.๒.๑ ถ้าขอถอนภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ๗ วัน แรกของภาคฤดูร้อน ลักษณะวิชาที่ขอถอนนั้นจะไม่ปรากฏใน ระเบียบ

๑๔.๒.๒ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ๑๔ วันแรก แต่ยังอยู่ภายใน ๑๐ สัปดาห์ แรกของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนด ๗ วันแรก แต่ยังอยู่ ภายใน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน จะถือว่านักศึกษาถอนตัว จากการศึกษาลักษณะวิชานั้น ซึ่ง จะได้รับอักษร W ในลักษณะ วิชานั้น

๑๔.๒.๓ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ๑๐ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนด ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน นักศึกษา จะได้ระดับ F หรือระดับ U ในลักษณะวิชานั้น ๆ

ข้อ ๑๕ การลาออก

นักศึกษาผู้ใดประสงค์จะลาออกจากสถานภาพนักศึกษาให้ยื่นคำร้องแสดงผลต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าโครงการ เพื่อเสนอให้คณะพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๖ การขอถอนคืนค่าธรรมเนียม

๑๖.๑ นักศึกษาที่ขอถอนลักษณะวิชาเพราะมหาวิทยาลัยประกาศผลการสอนลักษณะวิชานั้นมีสิทธิจะขอถอนคืนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนศึกษาลักษณะวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษานั้นได้เต็มจำนวน

๑๖.๒ นักศึกษาที่ขอถอนลักษณะวิชาภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน มีสิทธิที่จะขอถอนคืนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนศึกษาลักษณะวิชา และค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาได้ครึ่งหนึ่ง

๑๖.๓ นักศึกษาที่ขอถอนลักษณะวิชาเมื่อพ้นกำหนด ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือพ้นกำหนด ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน ไม่มีสิทธิที่จะขอถอนคืนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนลักษณะวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษา

๑๖.๔ นักศึกษาที่ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๔.๒ ไม่มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนลักษณะวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษา แต่ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพนักศึกษาในภาคการศึกษานั้น

๑๖.๕ นักศึกษาจะต้องยื่นคำขอถอนคืนค่าธรรมเนียมจดทะเบียนลักษณะวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๑๗ การขาดการศึกษา

นักศึกษาผู้ใดมีเวลาศึกษาในลักษณะวิชาใดไม่ครบตามความในข้อ ๔.๒ จะได้ค่าระดับ F หรือระดับ U ในลักษณะวิชานั้น

ข้อ ๑๘ เงื่อนไขการรับประกาศนียบัตร

๑๘.๑ ในภาคการศึกษาใดที่นักศึกษาคาดว่าจะเป็นภาคสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาให้นักศึกษาขึ้นหนังสือต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคเพื่อแสดงความจำนงที่จะรับประกาศนียบัตรเมื่อสิ้นภาคการศึกษานั้น ผู้ที่มิได้ขึ้นหนังสือตามกำหนดเวลาดังกล่าวจะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อในภาคการศึกษาถัดไป

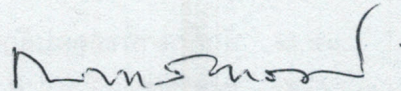
๑๘.๒ มหาวิทยาลัยจะเสนอชื่อนักศึกษานั้นขออนุมัติรับประกาศนียบัตรจากสภา
มหาวิทยาลัยหลังจากที่มหาวิทยาลัยได้ตรวจสอบเงื่อนไขดังต่อไปนี้โดยครบถ้วนแล้ว คือ

๑๘.๒.๑ ได้ศึกษาลักษณะวิชาต่าง ๆ ครบตามหลักสูตรและได้ปฏิบัติตาม
เงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะกำหนดและได้ค่าระดับ ทุกลักษณะ
วิชาไม่ต่ำกว่าระดับ B หรือระดับ S

๑๘.๒.๒ ขำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๑๘ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกระเบียบได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์กระแส ชนวงค์)

นายกสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์